

عنوان مقاله:

ارزیابی طرح منظر خیابان برادران مظفر (گذر فرهنگ و هنر)

محل انتشار:

همایش ملی شهرسازی فرهنگ گرا (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

الهام حق بین - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران،

فرح حبیب - دکتری شهرسازی، دانشیار و مدیر پژوهشی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران،

زهرا سادات (سعیده) زربادی - دکتری شهرسازی، استادیار و مدیرگروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

فضای شهری بر مبنای اصول و ارزشهایی شکل می گیرد و این اصول و ارزشها به نوبه خود از شرایط اقلیمی، اقتصادی، سیاسی و مهمتر از همه از اعتقادات و خواسته های مردم (فرهنگ) متأثر می باشد. بنابراین هرگونه فعالیتی در حوزه فضای شهری بدون در نظر گرفتن خواسته های مردم، محکوم به شکست است. در طراحی فضاهای شهری ایران، اغلب به این جنبه مهم توجه نشده و معیارهای ثابت و انعطاف ناپذیر کالبدی همانند یک فرمول برای همه فضاها مورد استفاده قرار می گیرد. طرح منظر خیابان مظفر یکی از این نوع طرحهاست. این طرح بدون در نظر گرفتن مشکلات اصلی فضا، تنها خصلت محوطه آرایشی و تجهیز عرصه همگانی داشته و نتوانسته شهروندان را به خود جذب کند، در حالیکه این خیابان دارای پتانسیلهای متعدد فرهنگی و گردشگری بوده و به صورت بالقوه می تواند گروه های مختلف مردم از اهالی فرهنگ و هنر گرفته تا جوانان را به خود جذب کند اما آنچه در عمل دیده می شود فضایی است بی روح و خالی از جمعیت. هدف مقاله حاضر آن است که با روش توصیفی تفسیری و در قالب جداول ارزیابی امکانات و قابلیتها (SWOT) ضمن ارزیابی این خیابان از جنبه های مختلف کالبدی، عملکردی و معنایی، علل و عوامل مؤثر بر ناموفق بودن این فضا در جذب مردم شناسایی و بهترین راهبردها و دستورالعمل ها را برای هرچه فعال تر شدن این فضای فرهنگی ارائه نماید.

کلمات کلیدی:

فضای شهری سرزنده، طرح منظر، گذر فرهنگ و هنر، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/333725>

